

Ændring ind, at de 25 pCt. af Beløbet, der blev fordelt ligeligt mellem Amterne, er blevet forhøjet til 50 pCt. Det letter jo i hvert Fald noget, saa kan man dog regne med, at det Beløb kommer til Amterne, og det vil naturligvis lette Udstykningsforeningerne en Del i deres Administration.

Jeg skal ikke komme ind paa en egentlig Debat om selve Lovforslaget eller dets enkelte Paragraffer. Dog ønsker jeg meget, at vi enten faar § 3 ændret eller faar lavet noget, der kan komme til at virke med det samme. Der staar i Lovforslagets § 3: „Maksimumsbeløbet for Laaneværdien for de Husmandsbrug, der i Henhold til Loven af 22. Juni 1917 oprettes i Finanssaarene 1923—24 og 1924—25, fastsættes af Landbrugsministeren efter Samraad med Rigsdagens Finansudvalg.“ Det er meget uheldigt, hvis det skal forstaas saaledes — og det maa forstaas saaledes —, at Bestemmelse herom først skal træffes til Efteraaret; efter de nugældende Regler skal man nemlig søge inden 1. August, og for at søge skal man have købt Jord, og naar man har købt Jord, slutter man naturligvis Akkord med Bygningshaandværkerne for at faa at vide, hvordan hele Forholdet ligger. Det vil sige, at Grundlaget for det hele bliver lagt i Juli Maaned, hvis det ikke allerede er lagt, og det er da meget uheldigt, at man først til Efteraaret kan faa at vide, hvor meget man kan faa som Laan og Tilskud. Jeg vil derfor meget indtrængende bede den højtærede Landbrugsminister om, at dette, hvor meget man kan faa som Laan og Tilskud, maa blive afgjort, inden vi bliver sendt hjem paa den Ferie, det er bebudet vi nu skal have — det kan ikke ske en Dag for tidligt. Hverken de, der skal have Brugene, eller det hele Samfund kan være tjent med, at det saaledes svæver i det uvisse. Hvis den højtærede Minister ikke kan føje mig i dette — men det vil jeg meget indtrængende bede Landbrugsministeren om at gøre, det kan rettes endnu, selv om det maaske er i den tolvte Time —, vil jeg gerne bede den højtærede Landbrugsminister om at fremskynde den Undersøgelse, han bebudede i sin Indledningstale, saaledes at man til Efteraaret kan faa at vide, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til de Udstykningsforeninger, der i god Tro har købt Jord for at faa saa meget ud af Husmandsloven som vel muligt og nu maaske ligger med Smerten, og tillige faa at vide, hvor mange Brug der er ved at blive oprettet paa den Maade, at man har taget et Stykke Jord paa

Haanden, henvendt sig til Amtskommissionerne og maaske faaet deres Tilsagn om, at de vilde godkende Jorden og godkende Ansøgerne, men derimod naturligvis intet Tilsagn om, hvor mange Penge man kan faa — det kan Amtskommissionerne ikke utale sig om. Det Forhold synes jeg vi maa have undersøgt; saa kunde man maaske med god Villie fra den højtærede Landbrugsminister — jeg gaar selvfølgelig ud fra, at den højtærede Landbrugsminister har god Villie overfor sit eget Barn — faa det mest mulige ud af Loven og faa den praktiseret paa bedst mulig Maade. Hvis man saa fandt det tilraadeligt, var det maaske ikke umuligt til Efteraaret at faa en lille Ændring i eller Tilføjelse til Loven og derved faa det hele lagt paa et mere solidt Grundlag i Fremtiden. Som det er nu, svæver det, som sagt, fuldstændig i det uvisse for alle Parter, og det kan ingen være tjent med.

Der er en anden lille Sag, jeg gerne vil fremdrage ved denne Lejlighed. Det er naturligvis ikke den højtærede Landbrugsminister ukendt, at der oppe i Viborg-Egnen er stiftet en ny Organisation — vor Tid er jo rig paa Organisationer. Det er imidlertid ikke saa meget denne nye Organisation, jeg vil tale om; derimod vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for dem, der er gaaet med i Organisationen, og deres Lidelsesfæller, det vil sige dem, der har faaet Jord og Hjem efter den Lov, vi vedtog i Fjor, og som har begyndt et Arbejde. De er blevet vanskeligt stillet, vanskeligere, end man i Almindelighed vilde have været. Vi har nemlig haft en ualmindelig lang Vinter; den begyndte praktisk talt midt i Oktober og blev ved til midt i April Maaned. Det betyder selvfølgelig meget for alle, men allermest for de Nybegyndere, der ingen Indtægter har af deres Brug. De kan ikke faa noget ud af det, og de kan derfor komme til at bruge Penge, som egentlig skulde have været anvendt paa anden Maade — til Fremskaffelse af Besætning og lignende. Men det kan Sagen ikke været tjent med, forekommer det mig, og Husmændene kan heller ikke godt være tjent med, at de kommer til at staa i Stampe lige i Begyndelsen. En lille hjælpende Haand kunde efter min Mening gøre Underværker. Jeg har godt lagt Mærke til de Fordringer, der stilles, og er temmelig klar over, at de Fordringer vil ikke kunne tilfredsstilles, men en lille Smule kunde man godt hjælpe dem. Man kunde f. Eks. give dem et mindre Laan til at komme over den første Termin og,